

Zabavno - humoristična nedeljska priloga „Dnevu“.

Sveti Jurij je šel mimo,
videl je devičico,
Ko bo zmagal hudo zimo,
rešil bo kraljičico.

Zmagal hudega bo zmaja,
ki na straži tam preži,
ko svet Jurij god obhaja,
zmaj premagan obleži.

Goriške volitve.

Kaj kažejo
volitve iz Gorice?
slovensko je ime —
a laško lice...
Kdor sluša zdaj
obupne klice,
ta ve, da nas je več
od polovice.
Kdor gre na boj,
ta si dobi pravice,
za to naš rod
ne bo trpel krivice,
postal gospod
slovenske bo Gorice.

Kaj bo s slovenskim gledališčem?

Bodeča Neža predlaga:

Izpremeni naj se v nekak mlin, kakor je n. pr. kafemahn. Zgoraj se bo vanj metalo naprednjake, spodaj bodo pa klerikalci ven leteli...

Ljuba Neža.

V neki šoli je umrl učenc. Njegovi tovariši so mu hoteli peti na grobu. Zato so prosili svojega razrednika, ki je bil ob enem profesor latinščine, da bi se smeli odpeljati štirje učenci na dom umrlega tovariša, da mu tam zapoje kot pevski kvartet. Profesor nekoliko pomisli in ker se mu je zdelo škoda, da bi štirje učenci izostali iz šole, pravi: »Ali bi ne mogli tudi trije peti kvartet?«

Albanski pregovori in njih razlaga.

»Kdor seje trnje, naj ne hodi bos« — to se pravi, da bo moral biti Vid vedno dobro obut, če se ne bo hotel zboti na posejanih trnih.

»Tudi drobtinice so kruh« — zato so jemali Albanci podpore od vseh evropskih držav.

»Ako pridiga volk, je treba paziti na ovce«, — ako Albanci govore o miru, se je treba pripraviti na vojno.

»Ako pade lonček na kamen, gorje lončku, sploh v vsakem slučaju: gorje lončku« — če te Albanec napade, ali pa ti njega, se ti slabo godi, če si slabši.

»Ne meri svoje sreče s tujo laktjo« — ampak s svojo — zato so Albanci vedno s svojo laktjo poskrbeli za svojo srečo.

»Kdor nima silne pesti, potrebuje širok hrbet« — t. j. kdor ne zna sam tepsti, mora mnogo udarcev prenesti, oziroma kdor hoče držati, tega Albanci derejo.

»Tudi volk je pošten, če so ovce zaprte« — t. j. ako Albanec ne more — ne krade.

Ljuba Neža.

Te dni je poročal neki list, da je imel neki nemški profesor v Trstu predavanje »o histeričnih pravicah Nemcev ob Adriji.« Bila je tiskovna pomota, glasiti bi se moralo o histeričnih pravicah. Profesor je o tem predmetu res govoril — in ko je končal, so postale pravice res — histerične.

Ljuba Neža.

Nekdo je poslal nekega dečka za prvi april kupit v prodajalno za en krajcar razuma. Trgovec se razjezi in nažene dečka z besedami: »Marš ven, tega nimam.« »To sem si takoj mislil« — zavpije dečko med vratmi.

Kaj je ironija?

Ako avstrijski sodnik Šviha postane vladni špicelj in drugi sodnik pa obsodi človeka, ki je rekel svojemu prijatelju: »Na zdar, Šviha!« »Šviha« je torej po zakonu žaljiva beseda, avstrijska vlada pa vzgaja Švihe... Kdo ima prav: vlada, zakon ali Šviha?

Uganka.

Dasi majhna — vendar je velika — nima žela — vendar rada pika — nima strupa — vendar jezna sika, vsak jo čuti, kogar se dotika!

Bodeča Neža.

Dva gospoda.

(Tih pogovor.)

»Kaj vidite, gospod kolega? A?«

»Ljudi vidim, ki jih je treba označiti za veleizdajalce.«

»To bo nova zasluga za domovino.«

Ljuba Neža.

Neki renegat, ki se je pisal Vesel, se je pritoževal svojim prijateljem v Kazini, da je zelo nesrečen, ker ima tako slovensko ime, ki se ne da v nemško spremeniti.

»O, to gre prav lahko,« mu odgovori eden njegovih prijateljev »izpusti »V« in imaš najlepše nemško ime.«

Escl = osel.

Ljuba Neža!

Ako hočeš hitro dobiti nazaj denar, katerega še nikdar izgubila nisi, (ker jamči zanj milijonar in več sto deležev) in če imaš ta denar naložen v domači veletrgovini, ti svetujem sledeče: Spravi s silo dotično veletrgovino v konkurz, krmi uslužbenca in konje še tri do šest mesecev, ne da bi jih porabila za razprodajo blaga, blago zapri 4 mesece, da se Ti ne spridi, potem ga spravi na dražbo z opazko, da ga ne boš oddala najvišjemu ponudniku, da se dražba hitro skonča, prodajaj blago na vagone, da ga navaden slovenski trgovec niti dražiti ne more. Vse vino prodaj kar skupaj s sodi vred pod ceno, otrobe daj 100 kg po 5 K itd. Čakaj, da bo neslo 300 trgovcev-odjemalcev denar, ki so ga iztržili iz Tvojega blaga, drugemu veletržcu, onih 300.000 K, ki si jih izterjala od odjemalcev, pa porabi za pravde. Naperi pravd kolikor moreš, magari deset mesto ene same.

Ko se spozna, da je s konkurzom v dobi štirih let precejšen dobiček, zapri ti-stega, ki jamči za škodo in njegove pomočnike. Vzemi jim službe, da od žalosti in gladu poginejo, ko umrjejo, pa jih tlačí, da bodeš spravila iz njih povžite pravdne troške in kolke.

Če to napraviš, prideš na najhitrejši način do denarja.

Nedosegljiva konkurenca.

Potnika Feigelbaum in Afterduft sta se srečala na cesti. Pogovor je bil samo o kupčiji...

Dandanes je res težko odjemalce pridobiti — jame tožiti Feigelbaum — hvaliti mu moraš blago na vse pretege, obljubiti razne popuste, obljubiti, da vzameš blago čez tri leta nazaj, ako mu ne vgaja, da mu bodeš dal drugo, ki ga ravno tako lahko čez pet let nazaj pošlje, plačilne pogoje mu staviš take, da ti lahko vsak moment uide ali pa do sodnega dne na podgane (auf Raten) odplačuje. In nazadnje ni še to odjemalcu dovolj... nesramen ti je toliko, da bi zahteval, da mu zlezeš po narejeni kupčiji v čreva...

Ja — mu odvrne gospod Afterduft — pripetil se je meni enak slučaj. Ko sem odjemalcu že blago dovolj prehvalil, mu o plačilu še trohice omenil nisem, sem se ravno kar pripravljaj, da mu zlezem v čreva... pa gospod Feigelbaum, kaj pravite... nisem mogel, ker je bila že konkurenca notri.

Mlad vojak je šel čez polje,
videl silnega je zmaja
rekel je junak po volji:
»Polje naše, lepo polje,
Kje naj svojo ost namočim,
ali v vodici ledeni
ali v krvici strupeni,
da morila bo najbolje
kadar se na boj odločim?«

Polje je odgovorilo:
»Ti osti mi ne namoči,
niti v vodici ledeni,
niti v krvici strupeni,
ampak v jasnem južnem solncu,
kadar so mu žarki vroči,
v njem se jeklo bo zvarilo,
zmaja silnega umorilo.«

L j u b a N e ž a.

V neki družbi se je hotel »stari papa« pobahati, kako ga ima njegova mala Slavica rada. Zato jo vpraša prav lepo: »Povej, Slavica, koga imaš najbolj rada?« — »Klobaso«, se odreže mala Slavica. Bilo je namreč v gostilni. On je mislil, da bo rekla: »Starega papa...«

L j u b a N e ž a.

Neka gospica je čitala v »Piccolo«, da se išče v neki trgovini blagajničarka. Šla je takoj v ono trgovino in se je predstavila. Trgovec jo nekaj časa ogleduje, potem pa zmaje z glavo in reče:

»Dobro, dobro, samo nekaj vam manjka.«

»Kaj pa?« vpraša začudeno gospodična.

»V tej službi je treba imeti figuro. Vi pa imate tu spredaj nekoliko premalo.

Žal, da Vas tako ne morem sprejeti; toda temu se lahko pomaga. Pojdite v trgovino P. povejte kaj želite in zahtevajte št. 3. — Jutri se vrnite.«

Gospodična se takoj napoti v ono trgovino in dobi tam učenca samega. Pojasni mu, da potrebuje tak in tak dodatek. Učenec poseže na polico in ji da, kar zahteva. Gospodična je odšla domov in je imela takoj bolj krepko postavo. Ko pa pride k trgovcu, se ta začudi tej preveliki izpremembi in vzklikne: »Per amor di dio — troppa roba. Gotovo so se zmotili. Pojdite nazaj v trgovin in recite, naj vam zamenjajo.«

Gospodična odide domov, zavije ono stvar v papir in jo nese nazaj v trgovino. Tam je našla trgovca, ki se začne na ves glas smejati. Gospodična se čudi, zakaj da se trgovec smeje, on pa pravi: »Kaj bi se ne. Ta prokleti smrkolin, namesto da bi dal sprednjo št. 3 je dal zadnjo št. 6...«

Mlad junak je šel čez polje
čutil solnce je žareče
prosil solnce je goreče:
»Solnce naše, južno solnce,
ti razbeli ost jekleno,
da bo kakor žar pekoča
kakor tvoji žarki vroča,
ko zadene zver. ledeno,

ki pokriva polje naše,
uniči s silo jo ognjeno ...

*

Solnce se je zasvetilo,
ost jekleno razžarilo,
stopil je junak raz konja,
mlad junak z veliko silo,
dvignil ost je smrtonosno
in zasadel zmaju v žrelo.

Koroška politična pratika za april.

Aprilovo vreme in koroška vlada si nista enaka. Aprilovo vreme je nestalno, koroška vlada pa je zelo stalna — v zatiranju Slovencev.

Če bi imel v tem mesecu zasedanje koroški deželni zbor, bi znal postati poslanec Grafenauer toliko nestanovitno, da bi opustil za enkrat govor o šolskih »palačah« in o drugem, kar je namenjenega proti šoli.

1. april. Kdor se Nemcu nalaže — nima greha. Poroča se, da bo umeščen na slovesen način dr. Šusteršič na vojvodski prestol. To pa posebno za zasluge, ki si jih je stekel o priliki državnozbornske volilne reforme. (Raca za prvi april.)

2. april. Ekscelenca gosp. deželni predsednik obeta, da bo hodil zanaprej po drugi poti.

3. april. Klerikalci založijo ravno iste razglednice, kot jih je založilo neko slovensko narodno društvo. (Vse za narod!)

5. april (cvetna nedelja.) Patentirani koroški narodnjaki mečejo pod noge naprednih Slovencev — kole.

6.—8. aprila. Napredno časopisje vzame patentiranim koroškim narodnjakom sapo.

9. aprila (ko zavežejo zvonove). Tu si mislijo, kako fletno bi bilo, če bi mogli zavezati jezike tudi naprednim Slovincem.

10. aprila (veliki petek; vse je tiho.) Patentirani koroški narodnjaki se naslanjajo ob misli, kako prijetno bi bilo, če bi pomrlo tudi napredno slovensko časopisje, da bi bil povsod mir in vse tiho.

11. april (ko blagoslovijo meso.) G. poslanec Grafenauer se spomni, da tedaj,

Nezgodna patra Arhangela.

Pater Arhangel je denunciral nekega akademika in je dobil za to 24 ur zapora.

I.

Oj ti žlahtno lepo seme,
seme bel'ga limbarja,
če se tebe v zemljo dene,
vzraste bela lilija...

II.

Ko pa kal požene seme
oj, nesrečno seme ti —
vzrastla je »Bodeča Neža«
in se v nos mu zasadi.

ko je rekel v koroškem deželnem zboru, da bi bili koroški Slovenci brez nemščine Culukafri, ni bil več pust in tudi ne 1. april.

11. aprila zvečer. (Kresovi gorijo.) Nemci pogledajo naokoli in prevzame jih strah, ker vidijo, da se je začelo svetiti v temni noči Slovanstva. — Nemški in nemškutarski učitelji zavidajo za to noč slovenske tovariše. (Ti so namreč nastavljeni po gorah in lahko gledajo to noč kresove in baklje v dolini.)

11. aprila ponoči. Slovenski časopisi pišejo o »Vstajenju« in Gosposvetskem polju.

12. aprila (zjutraj zgodaj, ko padejo prvi streli.) Celovski župan Metnitz in tovariši se tako prestrašijo, da popadajo iz postelje. Mislijo namreč, da pokajo srbski in ruski topovi.

13. aprila (ponedeljek.) Bivši načelnik slov. kluba ima groznega mačka. Povzročili so ga kozarci, ki jih je popil na zdravje slovenskih Korošcev.

(Dalje pride, ko bomo videli, kaj se bo zgodilo.)

Celibat učiteljc od dobre strani.

Ko se je nek duhovnik-poslanec vrnil domov od zadnjega zasedanja deželnega zbora, ga je obsul roj starih Slomškaric:

»Le počakajate, to imamo v zahvalo, da smo tako agitirale za vas, še zakramenta sv. zakona nam ne privoščite! Kako se bo zdaj še kak možki ozrl na nas?«

Župnik-poslanec: »Narobe, zdaj, ko bo vsaka nevarnost za zakon odstranjena, se bo morda le kdo tupatam pokorajžil.«

»Pretečene dni, ko sem zapuščal frančišćansko cerkev, me je prijel za rokav prijatelj izza mladih let Tomaž Bedrač, ki se preživlja s tem, da pri nekem doktorju v Celovcu pomaga slovenskim kmetom do pravice, ker jim jih drugače slavna koroška vlada ravno tako ne privošči, kakor pri nas na Kranjskem naprednjakom in drugim poštenim ljudem.

Jaz sem se ga iz srca razveselil, ter sem dejal: »Boš pa povedal, kako kaj režejo nam Slovencem pravico tam gori na Koroškem!«

»E, kaj pravica! Krivica, krivica! in še kakšna krivica, Mihec; kakor pri vas na Kranjskem napredujete v dolgovih, tako mi na Koroškem v krivicah!« mi je pravil Bedrač.

»Le na naše voditelje se zanesite!« sem mu dejal, ko sva izpila na srečo koroških Slovencev.

»Na vaše voditelje? Nikar me še ti ne vleci!« mi je jezno odgovoril. »Saj sem danes za to prišel v Ljubljano, da bi dobil zanesljivih osebnih zatrdil vaših voditeljev!«

»No, saj si jih dobil, ali ne?« sem ga radovedno vprašal.

»O, seveda sem jih dobil«, pravi on. — »V škofiji so mi rekli: Poslali vam bomo molitvenikov, kjer bo prav lepo opisano, kako se lahko umrje, če se ne misli na ta svet in njegove pregrehe. Denarja pa nam ne ostaja, ker pošljemo vsak mesec nekaj tisočakov v Afriko in Bolgarijo, da spreobrnemo nevernike; tam se hujše godi kakor vam na Koroškem — ti reveži so izgubljeni za nebesa, ker žive v verski zmoti — vi pa ste izgubljeni samo za ta svet.«

»Sakra!« sem dejal, »kar v Afriko pojdemo, Afrikance pa pošljemo na Koroško, da pozobljejo nekaj nemčurjev. Ko se našro krivic, jo bodo že sami popihali nazaj v Afriko!«

»Ker tukaj nisem ničesar opravil,« je nadaljeval Bedrač, »sem se napotil v dež. dvorec.«

»Herein!« sem zaslišal glas, ki je bil podoben hreščanju zanemarjenih vrat. — »Joj, kako sem se opeknel! Da bi ti videl, kako so me odslovili. Pa sem takoj dejal: Tu gotovo nimajo več kakor kakih 5 cm slovenskega prepričanja; drugega so zastavili: 5 cm pri policiji, 5 cm pri deželni vladi in 10 cm na Dunaju, kjer so jim dovolili razne koncesije. — Pa sem odšel.«

Tako mi je pripovedoval prijatelj Bedrač. O, pa še marsikaj! Če hoče kdo še kaj več zvedeti o teh Slovencih, naj ga obiše v Celovcu, mu bo prav rad povedal. Naslova seveda ne bom pripovedoval. Pa saj sta cesta in številka tako na hiši napisani!«

Brzobjavna poročila.

Dobil Lipe Figi. Poslal Pepe Radirka.

Inomost. Neki deželni poslanec je predlagal ustanovitev električne centrale slične oni na Završnici na Kranjskem. Poslali so ga v norišnico.

Trst. Tržaški župan se bo zahvalil Zagrebčanom za dar hrvaški šoli v Trstu.

Reka. Kakor se poroča je pater Ciril zopet hotel imeti sv. Johanco. Ker pa je nova Johanca zahtevala preveliko plačo, so se pogajanja začasno ustavila.

Ptuj. Ptujski nemškutrijci so sklenili tridnevno abstinenčno stavko. (Če bo le držalo.)

Maribor. V kratkem bo nemškutar Linhard predaval, koliko se lahko popije na dan žganja. Naslanjal se bo pri tem na lastno izkušnjo.

Praga. Po mestu se govori, da vstopi dr. Šviha v službo k »Slovincu«. Čestitamo.

Kočevje. Dr. Egggeer je ustrelil velikega medveda. Poslali ga bodo v Berlin, kjer upajo dobiti toliko zanj, da Kočevarjem ne bo nič več potreba krošnjariti med Slovenci.

Celovec. V kolodvorski restavraciji je včeraj dobil neki Slovenec guljaš, v slovenskem jeziku. (Ne narobe. Op. stav.)

Gradec. Nemške hranilnice so sklenile, da slovenskega denarja ne bodo sprejemale in to takoj, ko ga Slovenci ne bodo več nosili.

V začetku pomladi.

„Pomlad je res pregrešen letni čas . . .“

Celje. Zveza nemških kulturonoscev ima predavanje, kako se najhitreje znebiti Slovencev na Spod. Štajerskem. Pripomočki: dosedANJI sistem.

Zagreb. Včeraj zvečer je pred ogromno množico na Jelačićevem trgu govoril neki policijski komisar, kako se v njegovi službi najložje avanzira. Ker niso vedeli, kdo da je pravzaprav špicelj, so vsi odobravalI komisarjev nastop.

Gorica. Vest, da bo župan prenehal kupčijo s kislim zeljem, se potrjuje. To pa za to, ker se vsled naskoka slovenskih volilcev kisko drži, pa ljudje mislijo, da je temu krivo njegovo kisko zelje.

Trst, Veliko na trg prinesenih rib je oblast na ovadbo nekega regnikola konfiscirala. Pravijo, da so nevarne laškemu želodcu, ker so naloVljene v slovanskem morju.

? Tukajšnjemu državnemu pravdniku X. se je sanjalo o grofu Bobrinskem, kako je predaval o zatiranju Slovanov v Avstriji. Zatrjuje se, da ga bo obtožil radi — kaljenja nočnega miru.

Opatija. Iz merodajnih krogov smo izvedeli, da sta Berchtold in di San Giuliano prišla do zaključka, da se mora z vsemi silami podpirati slovenski element ob Adriji, da se Nemci in Italijani ne stepejo med seboj.